

50 aniversari

DEL CEIP MARÍA MOLINER

JUNY, 2025

**La nostra escola:
mig segle fent història**

**ENTREVISTES EXCLUSIVES,
CURIOSITATS I MOLTES
MÉS NOVETATS: 50 ANYS
CREIXENT JUNTS**

La visita de **Yayoi Kusama** a les aules d'Infantil

El passat 20 de gener, ens va visitar la prestigiosa pintora japonesa Yayoi Kusama que, entusiasmada en conèixer l'excel·lent feina que sobre els seus quadres havia realitzat l'alumnat d'Educació Infantil, no ho va pensar dues vegades i va agafar un avió per conèixer aquests xicotets i futurs artistes.

Durant la visita, els xiquets/es van tenir l'oportunitat de fer-li preguntes i aprendre algunes paraules en japonès i ella es va mostrar molt sorpresa i també agraïda en veure quantes coses haviem après sobre ella i quant ens havien agradat les seues creacions.

Per a aquells/es que no la coneixen, cal dir que Yayoi Kusama és una artista japonesa que va començar a crear art des d'una edat molt primerenca fent pintures d'estil japonès, però frustrada amb aquest tipus de pintura es va interessar per l'avant-garde americà i europeu.

Actualment, té 96 anys i és reconeguda com una de les artistes japoneses més importants així com una figura rellevant d'un moviment caracteritzat per la innovació estètica. Ha estat també una precursora dels moviments de l'art pop, el minimalisme i va influenciar a altres artistes com Andy Warhol o Claes Oldenburg.

Kusama no només ha treballat la pintura, sinó també l'escultura, l'art performance i instal·lacions, majoritàriament influenciats per la psicodèlia, estil que pretén manifestar l'ànima o el món interior de l'artista. Així mateix, és també novel·lista i poeta i ha creat treballs en films i dissenys de moda.

Les seues obres són fàcilment reconeixibles per la repetició de patrons, especialment a base de lunars brillants o carbasses i han estat exposades a importants museus com el Museu d'Art Modern de Nova York i el Tate Modern de Londres, entre altres.

Les seues obres són fàcilment reconeixibles per la repetició de patrons, especialment a base de lunars brillants o carbasses i han estat exposades a importants museus com el Museu d'Art Modern de Nova York i el Tate Modern de Londres, entre altres.

L'any 2008, la casa de subhastes Christie's a Nova York va vendre una de les seves obres per 5.1 milions de dòlars, tot un rècord per a un artista dona amb vida.

Per a concloure, cal destacar que aquesta visita va ser molt estimulant per a tot l'alumnat, que ha integrat l'estil Kusama a les seves produccions i que desitja rebre visites d'altres artistes.

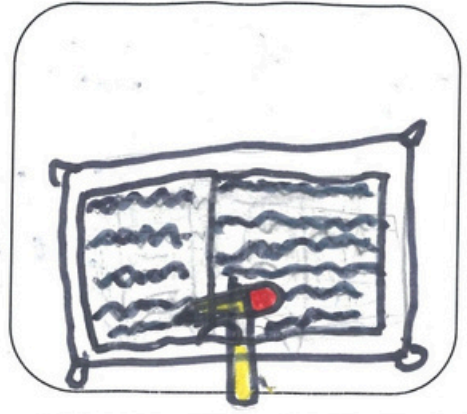

ENDEVINALLES ESCOLARS

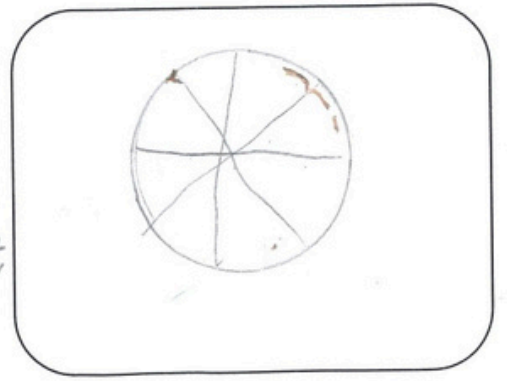
per l'alumnat de 1r de Primària

En 1r de Primària, hem preparat aquestes endevinalles per passar una estona divertida, t'atreveixes amb elles?

Qué es?

sempre si al mateix lloc.

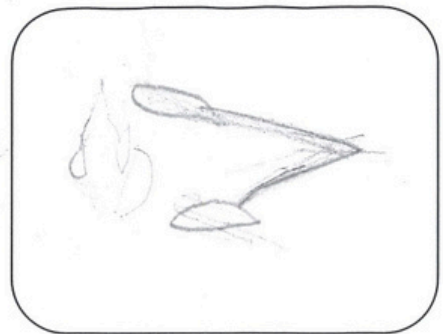
Una sala especial,
amb llibres amuntegats
en lloc tranquil on llegir,
i deixar la imaginació volar.

No soc mag ni endeví,
però se sumar, restar,
multiplicar i dividir
i el resultat te'l dono sense dubtar.

Dos anells t'has de posar
Si vols fer-me treballar

Un edifici molt especial,
al qual es reu
amb moltes games
de saber més.

Un espai per als blocs,
on podríem correr i cridar.
Allà trobaríem molta gent
Amb qui riure i jugar.

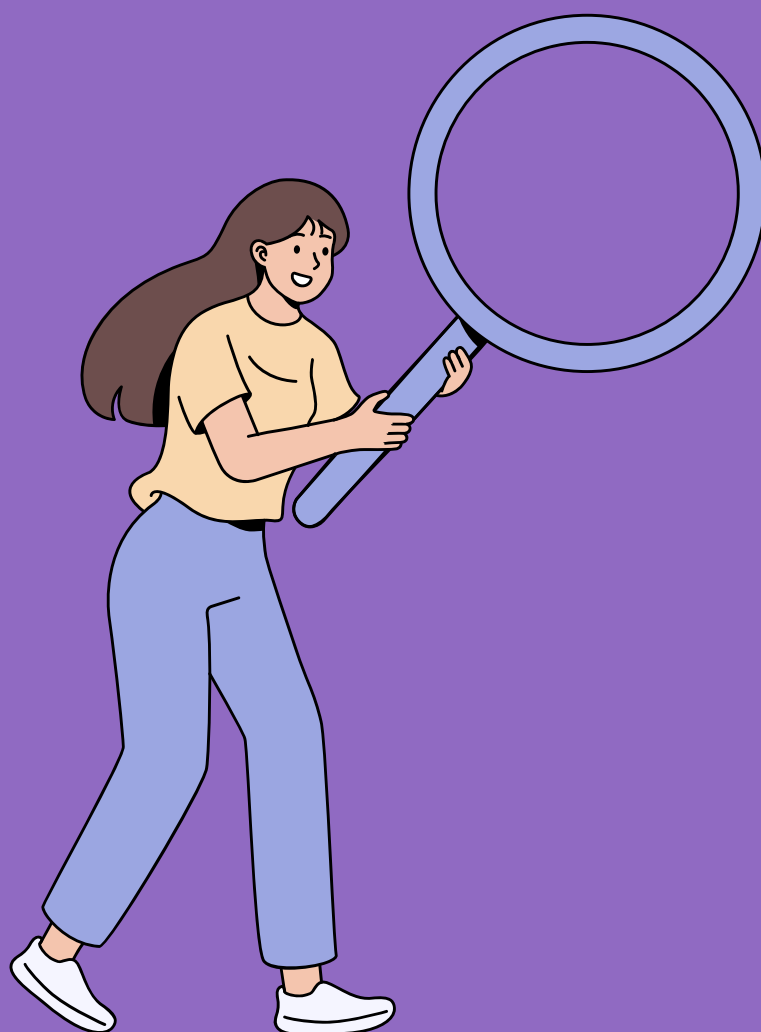

A l'espai i a les comparses
veient tot el bon material,
amb resalles i comparses
se el bon fidel acompanyat.

PASSATEMPS

L'alumnat de 2n de primària ha creat aquestes sopes de lletres.

Pots trobar totes les paraules relacionades amb l'escola?

SOPA DE LLETRES

creada per un alumne/a de 2n amagat/da a la sopa

ALUMNES
MESTRES/AS
DIRECTOR
GOMA
PISSARRA

ESTOIG
PATI
DEURES
LIBRES
COLORS

SOPA DE LLETRES

creada per un alumne/a de 2n amagat/da a la sopa

ALUMNES
MESTRES/AS
DIRECTOR
GOMA
PISSARRA

ESTOIG
PATI
DEURES
LIBRES
COLORS

Algunes coses mai canvien... o si?

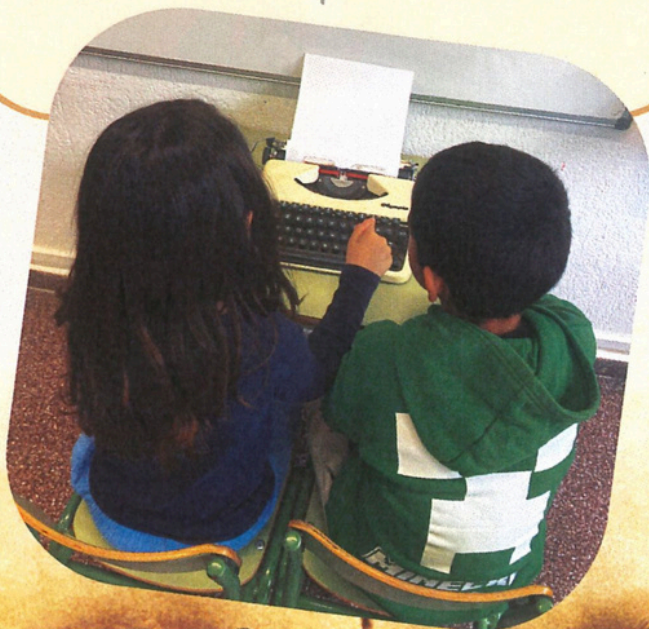
És cert que hi ha moltes coses que no canvien, però sabíeu que fa cinquanta anys a l'escola no hi havia ordinadors? En aquest article, l'alumnat de 2n de Primària ens mostra com hi ha alguns aparells als quals estem acostumats actualment que no sempre han estat a l'escola.

MÀQUINA D'ESCRIURE

Ahans les persones l'utilitzaven per a escriure cartes, llibres i treballs.

Era una màquina amb moltes teclades i quan premies una, eixia la lletra en el paper. Però si t'equivocaves, no podies esborrar fàcilment.

Encara que la màquina d'escriure era molt útil, aquesta només servia per a escriure.

ORDINADOR

Ara usem l'ordinador, que també té teclades, però les lletres apareixen en la pantalla. Si ens equivoquem, podem esborrar i corregir sense problemes.

A més, l'ordinador no sols serveix per a escriure, també podem jugar, veure vídeos i buscar informació. Per això, hui l'utilitzem a l'escola i a casa.

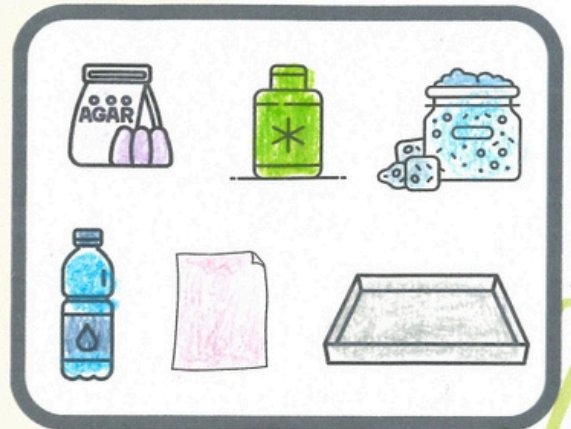

GELATINÒGRAF

COM ES FEIEN LES CÒPIES

Primer fem una mescla amb gelatina, aigua, glicerina i sucre. Col·loquem en una safeta i exposem a que s'assequi. Després col·loquem els dibuixos amb paper de color. Fiquem la còpia que hem fet cap avall per a que es quedin marcats els dibuixos a la gelatina. Per últim posem un foli sobre la gelatina i premiem, el dibuix es queda calcat.

JA ESTÀ FETA LA CÒPIA !!!

QUÈ NECESITEM

- Gelatina
- Aigua
- Sucre
- Glicerina
- Safeta
- Full de color
- Folis

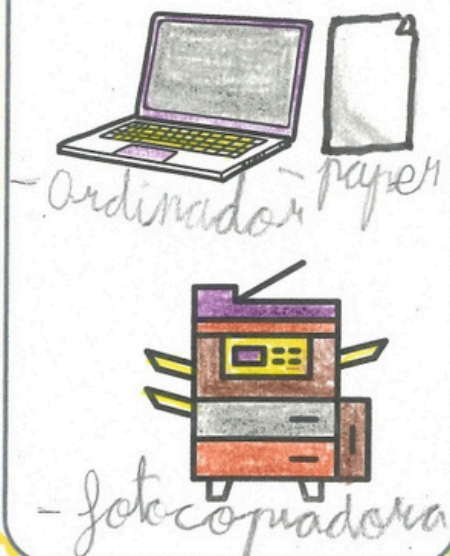
FOTOCOPIADORA

COM FEM LES CÒPIES ARA

Primer fem una fitxa a l'ordinador, paraules o dibuixos. Després l'enviem a l'impressora. Fiquem la fulla a la fotocopiadora la màquina il·lumina el paper amb llum; aplega la imatge amb un espill i la converteix en una còpia.

JA ESTÀ LISTA!!

QUÈ NECESITEM

- Ordinador i paper

- Fotocopiadora

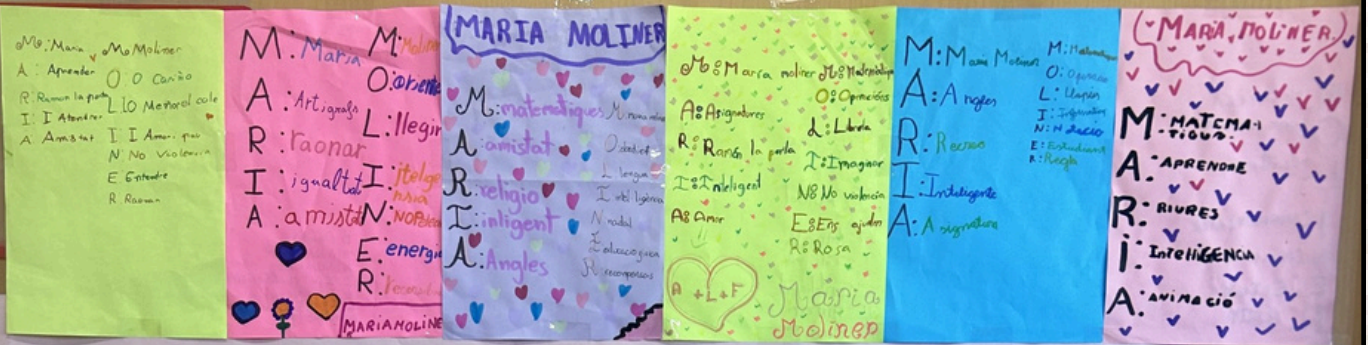
ACRÒSTICS

per l'alumnat de 3r de Primària

Segons el Diccionari Normatiu Valencià:

ACRÒSTIC [akróstik]

1. adj. POÈT. Que està formada (una composició poètica) per versos les lletres inicials, medials o finals dels quals, llegides verticalment, constitueixen una paraula o una frase.
2. m. POÈT. Paraula o locució formada a partir d'una composició poètica acròstica.

M Maria Moliner,
on trobem:

A amor i amistat

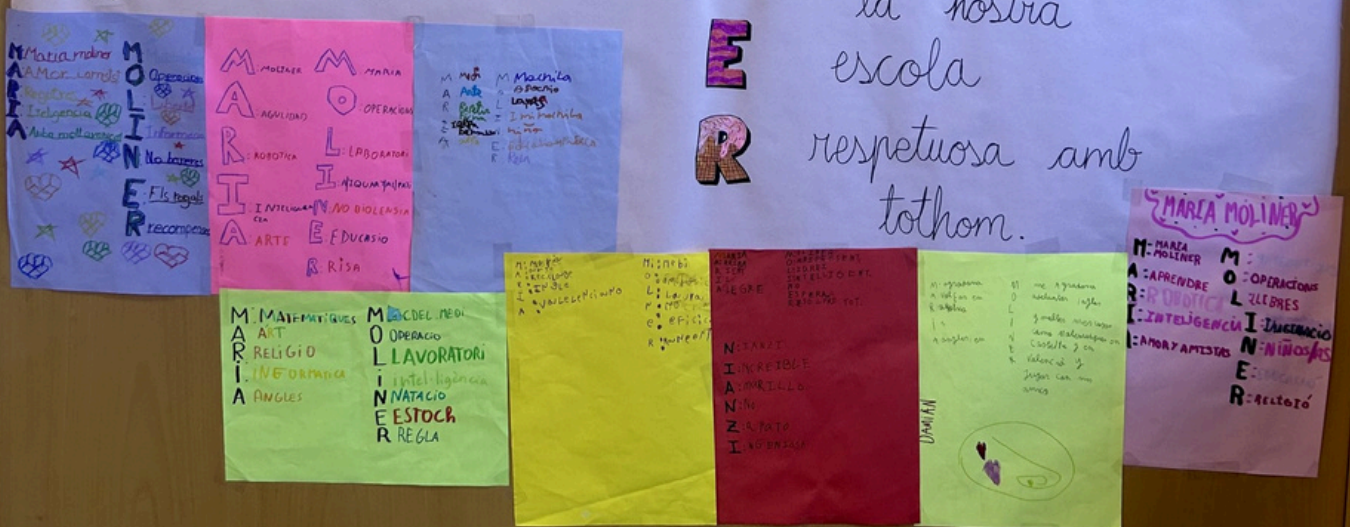
R rises, respecte,
reconciliació i

I igualtat entre tot l'

A alumnat.

M Matemàtiques,
O operacions i,
L lectures per a
desenvolupar la
imaginació i creativitat.

N No dubtes en visitar
la nostra
E escola
R respectuosa amb
tothom.

EL MEU GOLLE ES

CE
E A O
M M L M
P O L P
M A R I A
A T B R
G O E T
I A R I
A T R
A T
M O L I N E R
I R E O E N E
S T G N R C S
T A R S G I P
A C I I A E
T I A A C
O
N
S

ELS ALUMNES DE 3.º

Entrevista a Marian, exdirectora del Maria Moliner

L'alumnat de 5é s'han convertit en periodistes per un dia i han entrevistat a Marian, que va ser directora d'esta escola.

Com li diuen? Quines assignatures impartia en el col·legi?

Jo sóc Marian, i impartia música; però de tant en tant, també donava altres assignatures si faltava qualsevol mestre o s'havia de fer un desdoblament.

En quins anys va treballar en l'escola i per quant de temps?

Vosaltres haveu estudiat els dinosaures? Doncs, jo ja estava... no, és broma. Jo vaig vindre a aquest col·legi l'any 1995; és a dir, el curs 94/95, (quan vosaltres ni havíeu nascut ni estàveu projectats...) i he estat fins al curs 2023/2024; aleshores, en aquest centre, he estat treballant durant 30 anys.

Com era la vida escolar quan va començar a treballar en l'escola?

En essència, no era tan diferent, els xiquets eren xiquets, la relació humana sempre ha sigut bona... No ha canviat massa. Potser, l'organització i coordinació ha millorat ara, encara que ens demanden molts papers, molta burocràcia, i sobretot, no hi havia inclusió educativa i amb els xiquets i xiquetes que tenien necessitats educatives el fèiem el millor que sabíem i podíem, de manera intuïtiva i buscant i buscant en llibres... Hi havia gent més major que jo, i jo els mirava i aprenia d'ells i elles.

Quin és el record més especial que guarda del seu temps com a docent?

Jo tinc molts records especials, però

vaig a contar-vos una anècdota que em va resultar graciosa... Sabeu que els mestres de música fem danses, doncs un dia vam fer la de "¡Cuando me dices chino, chino, chino del alma, tú me contestas, Chinito de Amor!" dels pallassos de la tele, férem dos files, i havia un gong (un plat suspès) per a donar començament a la dansa. Total, ja els xics i xiques amb els seus barrets xinessos al cap, toque el gong i va traure el cap un xiquet que acabava d'arribar de la Xina i em va dir "eso ser hombre muerto en China". També em recorde de tots els concerts i festivals... sabeu la quantitat que n'hem fet? Entre Nadal, fi de curs, etc. I també em recorde dels xiquets i xiquetes, que encara ara vaig pel carrer i em saluden i em parlen, inclús em diuen... te'n recordes de...?

Va tindre algun grup o generació que recorde amb especial afecte?

Us recordea tots i a totes amb molta estima.

Com ha canviat l'educació i l'escola des de la seua època com a mestra fins ara?

Jo fa només 6 mesos que me n'ani del col·legi i he vist l'evolució... Com ja us he dit, les persones són persones i els xiquets són xiquets... l'organització sempre ha estat, però potser, la societat sí ha canviat, era més respectuosa. No tenien pantalles tàctils, i per a treballar amb material més visual i manipulatiu, teníem col·leccions, els prismes, el projector de diapositives, el projector dels cossos opacs, jo he vist fins a la fotocopidora de pasta (com si fora el "blandiblú") i ací posaves es el que tu volies estampar i anaven foli per foli de forma manual. Després van inventar la d'alcohol i la de ciclostil (carbó negre). Tampoc tenien tant de suport i s'utilitzava més el llibre i la llibreta.

Quins reptes enfrontaven els docents en el seu temps? Creu que son els mateixos que actualment?

El repte de que un xiquet o xiqueta vinga a l'escola a gust, aprenga i es relacione bé, que siga feliç i que se li donen les solucions per al ser aprenentatge, això és el més important, i crec que això va ser, és i

sempre serà el principal en l'educació. Ara, el tema burocràtic, eixe repte, sí ha canviat. Ara demanen massa papers als mestres a més del fet que han d'ensenyar i fer moltes altres tasques si no hi tenen temps suficient per a dedicar-lo amb més qualitat.

Com ha evolucionat la relació entre mestres i alumnes al llarg dels anys?

Crec que ara hi ha més confiança. Però es que amb els pares passa el mateix, no hi ha tanta jerarquia i escalafó com hi havia abans. Jo ja no, però els meus pares parlaven als seus pares de vostè i als mestres els deien «don/ doña», els donaves la mà a la porta i els deies..."bon dia senyor/a"

Igual que vosaltres, amb els vostres pares teniu més confiança i més proximitat, amb els mestres ha passat el mateix, i això no s'entén bé del tot, doncs abans, eren més amables i ens parlaven i tractaven millor als mestres. Tampoc estic dient que estiguera bé, que quan un mestre et

deia qualsevol cosa, et quadraves... Però sí crec que ha evolucionat massa i hauria d'haver un terme intermedi d'educació a l'escola i a la societat.

Què va significar per vostè haver sigut part d'esta comunitat educativa?

L'escola per a mi ha sigut la meua vida. Vol dir que fora no tinc vida? Doncs, clar que en tinc, però en l'escola he sigut feliç, he après, he fet amics i amigues. Per a mi ha sigut una part molt important de la meua vida, del que respecta a la meua formació i com a persona. I a més, les meues aficions, estaven moltes vegades relacionades amb l'escola. Quan vaig cobrar el meu primer sou, vaig creure que me l'havien regalat, perquè anava tan a gust a l'escola... (no va ser ací, va ser el primer any, que m'enviaren a fer substitucions).

Si poguera donar un consell als docents, quin seria?

Jo no sóc de consells, sóc més de "obras son amores y no buenas razones". Vull dir, que sóc més de

fets; no pretenc ser el model de ningú. Però per descomptat, si no tens vocació, no t'agraden els xiquets, no tens empatia amb els xiquets i les famílies, l'escola no és per a tu. Ara, també he conegut gent que no tenia vocació, però era

“L’escola per a mi ha sigut la meua vida. En l’escola he sigut feliç, he après. (...) Quan vaig cobrar el meu primer sou, vaig creure que me l’havien regalat, perquè anava tan a gust a l’escola...”

molt humana i treballadora i va acabar sent un/a gran mestre. Que els diria...? Doncs que els agrade l’escola, que vullguen millorar.

Quin missatge li agradaria enviar als estudiants, docents i tota la comunitat del col·legi en este cinquanta aniversari?

Gaudir hi ha que gaudir sempre, però que gaudiu d’aquestes coses especials i col·laboreu. Que sentiu el col·legi com açò que és, la vostra segona casa.

L'alumnat de 5é
ha fet una
entrevista a un
antic mestre del
CEIP Maria
Moliner, Paco
Nafuentes.

Entrevista a Paco Nofuentes, antic mestre de la nostra escola

Podria dir-nos el seu nom i quina era la seua especialitat al col·legi?

Em diuen Francisco Nofuentes López però tot el món em coneix per Paco.

En quins anys va treballar al col·legi i per quant temps?

Vaig vindre aquí a l'any 1997 i em vaig jubilar al 2017, és a dir, vaig treballar a aquesta escola 20 anys. Al principi d'aplegar al cole Ramón Laporta, ara Maria Moliner, jo impartia Educació Física. A Jose Pinar el coneixeu, veritat? Doncs els dos erem els profes d'Educació Física i, després, quan ja em vaig fer un poc major, que no podia fer el pi ni donar tombarelles perquè em podia fer mal, vaig passar-me a primària com a tutor i estava a la classe del costat vostre amb Mª José Castillo i Jose Pinar com a companys de nivell.

Quants anys té?

Mireu, anem a fer un problema. Si vaig jubilar-me al 2017 amb 60 anys i al setembre de 2025 farà huit anys que em vaig jubilar, quants anys tinc?

Quan era mestre o estudiant tenia la mateixa tecnologia que tenim nosaltres?

No, què va! Recorde que jo feia les fotocòpies emprant una màquina que utilitzava alcohol, posava el paper, un calco, i menejava una palanca en una rotativa i feia la fotocòpia. Era una tecnologia molt rudimentària.

Ha treballat amb pissarres com la nostra?

No, jo he treballat amb pissarres de guix i també els últims cursos tenia amb un canó i pantalla on podien posar un reportatge o documental, ja que teníem internet.

Com era la vida escolar quan va començar a treballar al col·legi?

La vida escolar és sempre molt pareguda. Treballes amb l'alumnat i intentes traure de cadascú el millor, però hi havia una xicoteta diferència perquè quan jo vaig vindre aquí encara alguns alumnes tenien 14 i 15 anys, ja que s'estudiava a l'escola fins a huitè i després aquests dos últims cursos els passaren a l'institut i són 1r i 2n d'ESO. Com eren un poc majors, els problemes que sorgien eren diferents.

Quin és el record més especial que guarda del seu temps com a docent?

El record més especial és difícil d'escollir, ja que en 35 anys que he estat treballant, pràcticament de cada dia podria traure un record, un moment bonic, i per això tots els dies són especials. Quan u és mestre i es dedica a l'educació amb xiquets i xiquetes com vosaltres tots els dies són especials.

Va tindre algun grup que recorde amb especialment?

Jo crec que si li feu aquesta pregunta a Maria José diria el mateix que jo vaig a dir-vos. Tots sou especials durant els dos anys que estem amb vosaltres com a tutors, després se'n aneu a l'institut i tenim una altra promoció que també serà especial. Va haver una vegada que vaig tindre uns alumnes a soles en sisè i això no va agradar-me tant, ja que no els coneixia tant.

Tenia molts companys a l'escola?

Sí, tots els professors som companys però després hi han alguns que són més especials perquè són persones amb les que tens més relació. Jo treballava al mateix nivell que Mª José i Jose, eren companys especials perquè també es feren amics.

Com ha canviat l'educació i l'escola des de la seua època com a professor fins ara?

Al final sempre és el mateix, tens un grup d'alumnes i intentes que treballen i que arriben a aconseguir els objectius del curs o del cicle el millor possible. Però hi ha altra dificultat que té un mestre, la burocràcia en l'administració, ja que molt del temps que dedica un professor al seu treball és en qüestions administratives i això cansa més que el treball dins d'una classe amb l'alumnat, cosa que és molt més gratificant.

“En 35 anys que he estat treballant, pràcticament de cada dia podria traure un record, un moment bonic, i per això tots els dies són especials. Quan u és mestre i es dedica a l'educació amb xiquets i xiquetes com vosaltres tots els dies són especials”.

Quins reptes enfronten els docents? Creu que són els mateixos desafiaments hui dia?

Els reptes més importants als que s'enfrontem els docents no han canviat molt ja que des de que vaig començar a treballar el més important en agafar un grup d'alumnes és formar-los el millor que podia. La societat ha canviat i la manera de treballar també però la finalitat que és la formació dels nostre alumnat no ha canviat.

Com ha evolucionat la relació entre professors i alumnes al llarg dels anys?

La relació entre els professors i els alumnes jo crec que és molt pareguda sempre, ja que vosaltres quan entreu a la classe i veieu a Mª José, per exemple, sou una classe especial per a ella i quan estàveu a infantil o en qualsevol classe de

primària, la relació amb la tutora o el tutor era igual de bonica. Una altra cosa era fa temps, quan als mestres no se'ls deia pel seu nom a soles sinó que davant del nom deien "En" o "Na". Però això va ser fa molt de temps.

Quan anava vostè a l'escola duia motxilla o altra cosa? Amb quants anys va començar a impartir classe?

Jo anava molt prop de ma casa i duia una carpeta d'eixes, com els maletins actuals. Vaig començar amb uns 25 o 26 anys.

Abans l'escola era diferent?

Sí, perquè no estava tan reglada en cursos, estaven junts alumnes de diferents anys, per exemple de 7, 8, 9 i 10 anys junts. Jo vivia en un poble xicotet i no havien tants cursos com tenim ací.

Té alguna anècdota que vulga compartir amb nosaltres?

Si penseu vosaltres una sola anècdota us serà difícil, ja que quan arribeu a casa segur que conteu coses que han ocorregut al cole, a classe o durant el pati... Conteu el que heu treballat o si la professora ha dit alguna cosa, i això passa tots els dies; per això és difícil que jo recorde una sola anècdota. Ara acaba de vindre'm al cap una anècdota graciosa. Era un dia que tenien un examen i un xiquet de huité, que ja tenia 14 anys, va aplegar pel matí amb el braç dret embenat. Jo vaig preguntar-li què li havia passat i després de contar-me que havia caigut, em va dir que lamentablement no podia fer l'examen, ja que no podia escriure.

Jo li vaig contestar que sentia molt el que li havia passat, però com era esquerrà si podia escriure... Un altre dia estàvem d'excursió al Salt de la Novia, en Navajas, i es va posar a ploure. Allí es poden banyar i un xiquet va dir que no sabia si banyar-se per què s'anava a xopar i clar, li diguérem que ja estava prou banyat.

Quina relació ha tingut o té amb els exalumnes?

L'alumnat sol vindre a mostrar-nos com els ha anat l'institut i ens ensenyen les notes de 1r d'ESO per a dir-nos com ha anat el trimestre o el curs... A més, jo sempre que m'han demanat ajuda estant a l'IES, els he ajudat. Recorde a un alumne que va vindre a preguntar-me uns exercicis que no entenia bé, o també a una

alumna que ja estava a la universitat, estudiava magisteri, i va demanar la meua ajuda per fer un treball. És a dir, sempre he tingut relació amb l'alumnat del qual vaig ser tutor. A vegades alguns alumnes tenen ja 20 anys o més i me'ls trobe, venen a saludar-me i això sempre m'agrada molt.

Amb quants anys t'has jubilat i quant de temps fa que et jubilaras?

Vaig jubilar-me amb seixanta anys i ja fa huit anys d'aquell moment.

Volia jubilar-se o volia continuar treballant?

Jo no volia jubilar-me en el sentit estricte, perquè a mi sempre m'ha agradat molt treballar a l'escola, però també volia fer coses diferents i en aquest moment estic aprenent coses de física, biologia o medicina que no vaig poder estudiar de jove i estic aprofitant, ja que estic jubilat, per aprendre molt. Després de jubilar-te pots aprendre i continuar educant-te i fer coses diferents de les que feies quan estaves treballant. Jo quan vaig jubilar-me, com sempre al treballar anem deixant coses en la vida a les que no podia dedicar-me perquè cal dedicar-se a la família i a la professió, doncs m'apuntí altra volta a la universitat i he fet tres anys d'estudis de ciències de la salut, i ara estic terminant ciència i tecnologia. Com tinc més temps, continue formant-me, ja que una persona no pot dir que s'ha jubilat i ja en la vida ho ha fet tot i no té res més a fer, sinó que es poden fer moltes coses i continuar aprenent i ser millor.

De jove volia ser professor o li agradava més altre treball?

La primera opció, per les meues circumstàncies personals, va ser estudiar magisteri, però estava "encantao". Per a mi, les carreres de magisteri i medicina són especials ja que són professions que et fan estar feliç al treball. Quan eres professor perquè estàs formant a la gent, i, quan eres metge, perquè estàs salvant o millorant la vida de la gent.

Quina assignatura li agradava més impartir?

Totes les assignatures tenen coses especials, jo quan diu la gent: «A mi això no m'agrada», jo no el comprèn. Per exemple, la llengua ens ajuda molt; em direu que no és bonic llegir, agafar un llibre, un conte i entrar dins d'un món d'aventures, en un temps o espai diferent, imaginar-se dins de la

història... O en matemàtiques, que a través dels nombres es poden resoldre molts problemes... O en Coneixement del Medi, conèixer els diferents tipus d'animals, de països, la història... Tot és important. Quan la tutora us explica, segur que es nota com ella gaudeix impartint les classes i això fa que vosaltres també gaudiu d'aprendre i de treballar cooperativament.

Quin consell li donaria als docents actuals?

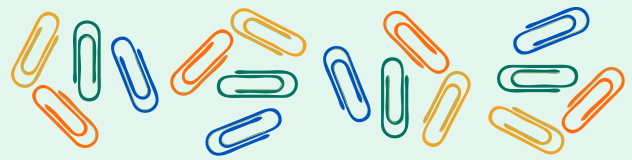
"Cada maestrillo tiene su librillo" això es un dit popular que vol dir que cada mestre té una forma d'actuar i d'ensenyar i no es millor capuna que altra, sinó que són distintes. Cadascú treballa d'una manera diferent i veu els problemes que es presenten des de d'un punt de vista diferent. Per això, donar un consell a una persona que està

capacitada per a fer el seu treball no em pareix adequat; el que si recomane als mestres que es dediquen a aquesta professió és que ho facen per vocació, que tinguen passió pel seu treball.

Què va significar per a vostè haver format part d'aquesta comunitat educativa?

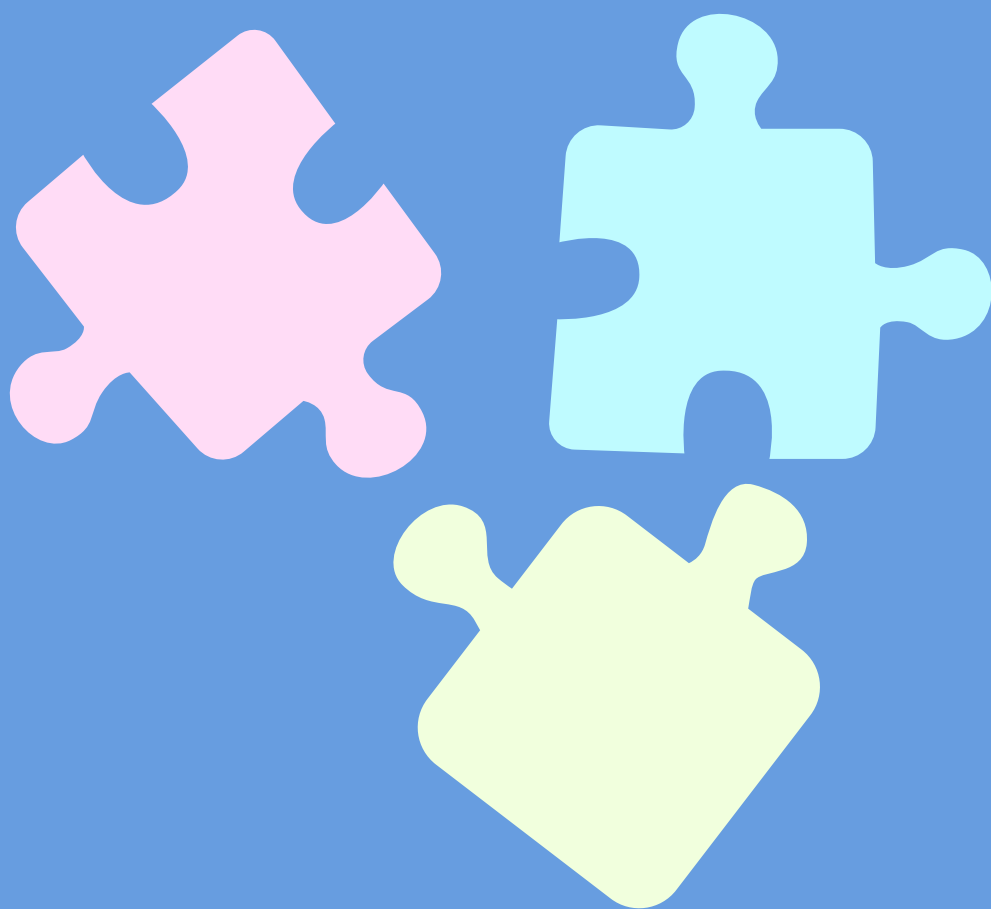
Per a un mestre el col·legi ho és tot en la seua vida. Quan u treballa de mestre, el seu treball ocupa gran part de la seua vida. La vida d'un mestre està dedicada als seus alumnes. Si un mestre no està content al seu treball i no li agrada el que fa, no porta les coses bé. Un mestre o una mestra gaudeix del seu treball amb el seu alumnat i això sempre es nota per que vosaltres noteu el seu afecte i valoreu com os explica i com se preocupa del vostre aprenentatge.

Per a finalitzar, voldriem que per aquest 50 aniversari els enviara un missatge als estudiants, docents i a tota la comunitat del col·legi Maria Moliner.

A tota la comunitat educativa del col·legi Maria Moliner en aquets 50 aniversari i en qualsevol moment li diria que cal cuidar l'educació, cadascú al seu àmbit, ja que és la millor manera de anivellar les desigualtats socials. Una persona que per diverses circumstàncies ha nascut en una família amb dificultats econòmiques, socials, d'accés a llibres, etc... els diria que mitjançant l'educació tindrà moltes més oportunitats i serà l'única forma d'eixir d'eixa situació.

SABIES QUE....?

Per l'alumnat de 6é de Primària

Alguna vegada t'has preguntat perquè van construir aquesta escola? O quines tradicions tenia el col·legi en el passat? L'alumnat de 6é ens conta aquestes curiositats i moltes altres!

Sabies que...

La nostra escola es va construir sobre un terreny donat per José María Coll. Ell volia que a Quart hi haguera un gran col·legi perquè tot l'alumnat poguera gaudir aprenent i aconseguira bons llocs de treball.

El col·legi no porta el seu nom però l'ajuntament li va concedir un carrer que encara existix. I el CEIP María Moliner té el major nombre d'alumnes de tota la localitat.

Gràcies José
María!

Sabies que...

Al nostre col·le han hagut i hi ha professors que primer van ser també alumnes, com José Pinar, Amparo Giménez i Àlex, el nostre profe d'anglès. Això si que és ser fan del CEIP María Moliner.

Per esta raó, els hem realitzat una entrevista per a "MoliRadio" i així poder compartir amb ells diferents anècdotes del temps que han passat amb nosaltres.

El nostre col·le mola!

Sabies que...

La famosa Setmana de la Ciència de Quart de Poblet es va originar com una activitat de pares del nostre col·le. En eixa època el seu nom era CEIP Ramón Laporta. Este taller ha anat evolucionant fins a ser un dels esdeveniments culturars més importants de la nostra localitat.

Durant una setmana es realitzen múltiples activitats sobre la ciència, xarrades i visites d'importants científics, com Margarita Salas en 2018.

Sabies que...

En el nostre col·le fa uns quants anys se celebrava l'últim dia de classe, amb una Fireta organitzada pels alumnes de sisé. Consistia a realitzar diferents jocs i a canvi es guanyaven punts. Estos es canviaven per regals i caramels. Ara es realitzen tres dies de jocs populars, de lògica i d'aigua.

Així acabem el curs amb un
SOMRIURE

